

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Synodi acta confirmaturum se negat Nicolaus donec Rothadi peractam post appellationem. Scribendum autem fuisse ad Summum Pontificem, tametsi appellatum non fuisset, ut cognosci posset an is ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ipse Romam veniat, aut Legatum mittat, ut jus partium agnoscere Pontifex possit. Quod si obedire contempserit Hincmarus, eum Nicolaus à Missarum solemnibus celebrandis suspendit.

III. Interim synodi Sylvanectensis acta Romam deferuntur ab Odone Episcopo Belvacensi; quæ confirmatum se negat Pontifex (id enim postulabatur) donec auditus fuisset Rothadus. In epistola autem scripta ad synodum significat gravissimam offensionem sibi concitatum esse ex eo quod Rothadus depositus sit nulla ratione habita appellationis ab eo interpositæ ad sedem apostolicam. Ait verò, secundum canones Sardicenses permissam esse appellationem; ac tametsi Rothadus non appellasset, eam tamen juxta canones illos incubuisse necessitatem ut ad Summum Pontificem scribendum fuerit; quò sciri ac cognosci posset an is causam retractari vellet, ac judices ea de causa dare. Sed heic obiter adnotandum est Nicolai mentem in hac ultima clausula contrariam esse canoni Sardicensi, qui necessitatem synodo non imponit mittendi acta ad Summum Pontificem, nisi in casu appellationis, ut dein ipse judicare possit an judicium sit renovandum.

IV. In epistola verò xix. ad Hincmarum manifestè peccatum esse ait ab Episcopis adversus canones, eò quod post appellationem Rothadi alium Episcopum in loco ejus ordinaverant. Et quoniam Episcopi excipiebant eum post appellationem ad sedem apostolicam Episcoporum judicium expectasse, reponit Nicolaus ex Rothadi ore intelligendum esse quænam ipsi mens tunc fuerit. Quamobrem eis præcipit ut duo vel tres ex ipsis veniant ad sedem apostolicam, vel vicarios suos mittant, Rothadumque adduci faciant, ut partium jura intelligi possint. Quod si intra triginta dierum spatium à diè receptionis hujus epistolæ paritum non fuerit, eos suspendere se ait à Missarum solemnibus celebrandis. Declarat autem se, si illi moras neçant, ad Rothadi absolutionem processurum. Ipsum quidem Rothadum à nobis, inquit, apostolicæ sedis more à damnationis vinculo fore solvendum. Ut autem Episcopos in partes trahat, eorum quoque interesse ait ut negotium illud ea ratione terminetur. privilegia enim apostolica sedis multum valere ad propulsandas injurias quas Episcopis fortè inferri contingit. quod enim nunc Rothado accidit, posse statim unicuique eorum evenire. Adferam autem ipsa verba Nicolai: *Privilegia sedis apostolicæ regmina sunt, ut ita dicam, totius Ecclesiæ catholice. Privilegia inquam hujus Ecclesiæ munimina sunt*

Tom. II.

circa omnes impetus pravitatum. Nam quod Rothado hodie contigit, unde scitis quòd cras cui-libet non eveniat vestrum? Sic Apostolus admonet dicens: Qui putat se stare, videat ne cadat. Quòd si contigerit, ut verbis utamur prophetiis, ad cuius rogo, confugietis auxilium?

V. Ex hac porrò epistola constat temperatam jam tum fuisse excandescenciam Nicolai; qui paulò commotior Rothadum restitui jusserat, scripta ad Hincmarum epistola, quòd de juri non potuisset pendente appellatione. Nam in posteriore ista ad Episcopos synodi Sylvanectensis, quæ scripta non est imprudenter, sed post maturam deliberationem, declarat non cogitare se de restituendo Rothado nisi postquam constiterit nolle eos Romam accedere, aut vicarios mittere, pro retractanda ejusdem Episcopi causa.

Itaque post epistolas Nicolai ad synodum, ad Regem, & ad Hincmarum scriptas, Rothadus monasterio egredi jussus est. Papa verò ad eum dein scripsit ut si se non existimet habere bonam causam, abstineat à profectio-
Nicol. ep. 34. ad Rothadum.
 ne in Urbem. se enim Episcopis scripsisse gratam sibi fore restitutionem ejus, si ipsi ita censuerint, vel aliquos ex ipsis Romam mittant queis coram judicio renovari possit apud sedem apostolicam.

VI. Hinc occasionem sumpsit Hincmarus scribendi ad Nicolaum eam epistolam quæ apud Flodoardum extat in libro III. historia Remensis cap. XIII. in qua evulgantur quinque arcana Episcoporum Gallicanorum quoad depositiones Episcoporum. Primum enim docet synodis comprovincialibus juxta canones Nicænos & aliorum Conciliorum ac decreta Pontificum Romanorum competere jus definiendi omnes causas Episcoporum vel Clericorum, neque necessarium esse ut ob eas Summum Pontifex adeatur. Tum si quid dubietatis emerferit in judiciis Episcoporum, id est, si ea causa incidat quæ definita non sit in canonicis, & quæ propterea definiri nequeat in synodo unius vel plurium provinciarum, accedendum esse ad divinum oraculum, id est, ad sedem apostolicam. Tertio, Episcopum, postquam depositus fuerit, appellare posse, si velit, Episcopum Ecclesiæ Romanæ; id est, ejus appellationem admitti non posse antè quàm judicatus sit, & à gradu suo dejectus in synodo provinciali, juxta Concilium Sardicense. Tum verò renovandum esse judicium, si Romanus Episcopus jusserit renovari. Quarto, appellari prorsus non posse à sententia Episcoporum quos iudices elegerint accusator & reus. Quinto, Metropolitanos qui Pallium à Summo Pon-

Z z